

Vlaams
Parlement

stuk **1138** (2010-2011) – Nr. 1
ingediend op 16 mei 2011 (2010-2011)

Voorstel van resolutie

van de heer Hermes Sanctorum, de dames Gwenny De Vroe
en Mercedes Van Volcem en de heer Filip Watteeuw

betreffende de steun van Vlaanderen
aan het optrekken van de Europese reductiedoelstelling
tot 30% minder broeikasgassen tegen 2020

Dit voorstel van resolutie werd ingetrokken op 15 maart 2012.

TOELICHTING

In december 2008 werd het klimaat- en energiepakket van de Europese Commissie goedgekeurd, met als doelstelling tegen 2020: een energiebesparing van 20%, 20% meer hernieuwbare energie en 20% minder uitstoot van broeikasgassen ten opzichte van 1990.

Voor België betekent dat dat de uitstoot van broeikasgassen door sectoren die niet onder het Europese emissiehandelssysteem (EU-ETS) vallen, tegen 2020 met 15% moet dalen (referentiejaar 2005). In 2020 moet 13% van ons energieverbruik uit hernieuwbare energie komen.

Inmiddels werden de politieke besprekingen over de intra-Belgische lastenverdeling gestart. De onderhandelingen kunnen pas hervat worden na de vorming van een Federale Regering. De reductiedoelstelling voor Vlaanderen zal van groot belang zijn voor de opmaak van het nieuwe Vlaams Klimaatbeleidsplan 2013-2020 voor de post-Kyotoperiode (beleidsbrief Leefmilieu en Natuur. Beleidsprioriteiten 2010-2011).

De nu aanvaarde EU-doelstellingen zijn het absolute minimum, dat was bij de goedkeuring van het EU-klimaatpakket in 2008 al duidelijk. Het klimaatpanel van de Verenigde Naties (VN), het Intergovernmental Panel on Climate Change (IPCC), stelde in zijn Fourth Assessment Report (2007) dat tegen 2020 reducties nodig zijn van 25 tot 40% in industrielanden¹. Op de laatste VN-klimaatconferentie in Cancún werden die aanbevelingen van het IPCC formeel aanvaard als wenselijk en noodzakelijk voor het toekomstige internationale klimaatbeleid.

De EU is voorlopig officieel enkel bereid de reductiedoelstelling tot 30% op te trekken indien andere industrielanden zich daar eveneens toe verbinden in een algemene overeenkomst. Die voorwaardelijkheid wordt nu steeds meer in vraag gesteld. De klimaatambities van de EU moeten worden verhoogd om de klimaatverandering binnen de perken te houden en om andere industrielanden tot meer klimaatambitie aan te zetten, zodat op de volgende klimaatconferentie in december 2011 in Durban nog meer voortgang geboekt kan worden.

Daarnaast duiken er ook steeds meer extra argumenten op voor een grotere Europese klimaatambitie. Uit recente cijfers van het Europees Milieuagentschap blijkt dat Europa nu al 17% minder CO₂ uitstoot dan in 1990. De 30%-doelstelling komt dus steeds meer binnen handbereik en de 20%-doelstelling kan je dus nog moeilijk als ambitieus beschouwen.

Ondertussen is ook steeds meer duidelijk geworden dat enkel aangescherpte klimaatdoelstellingen kunnen leiden tot de noodzakelijke innovatie, technologische vernieuwing en groene jobs, ambities die ook de Vlaamse Regering, bijvoorbeeld in het kader van 'Vlaanderen in Actie', naar voren schuift. Hogere reductiedoelstellingen kunnen met andere woorden de Europese lidstaten en regio's zelf economische voordelen opleveren.

In mei 2010 heeft de Europese Commissie een mededeling gedaan waarin ze een verhoging van de doelstelling naar 30% haalbaar acht, zowel financieel als technisch. Als gevolg van de economische crisis zijn de geschatte kosten voor het bereiken van de huidige 20%-doelstelling gedaald tot 48 miljard euro per jaar tot 2020. Toen het 20-20-20-pakket werd goedgekeurd, bedroegen de ramingen hiervoor nog ongeveer 70 miljard euro.

¹ *Contribution of Working Group III to the Fourth Assessment Report of the Intergovernmental Panel on Climate Change, Technical Summary*, p.39 en 90, 2007.

De studie ‘Acting now for better health: A 30% target for EU climate policy’² maakte een schatting van de gezondheidsvoordelen van een ambitieuzer Europees klimaatbeleid. Als dat beleid ervoor zorgt dat er minder broeikasgassen worden uitgestoten, is er ook minder uitstoot van andere luchtvervuilende stoffen, wat op zijn beurt zorgt voor minder ademhalingsziektes en hart- en vaatziekten. Met een verhoging van de reductiedoelstelling van 20 naar 30% voor 2020 kan de EU in haar geheel vanaf 2020 jaarlijks tussen de 10,5 en 30,5 miljard euro gezondheidskosten besparen. De studie berekende ook de gezondheidsvoordelen voor elke lidstaat. België kan vanaf 2020 per jaar tussen de 320 en 923 miljoen euro besparen op gezondheidskosten.

Er is dan ook steeds meer steun voor een aanscherping van de EU-klimaatdoelstellingen. Zo pleitten de milieuministers van het Verenigd Koninkrijk, Duitsland en Frankrijk er al in juli 2010 voor in een gezamenlijke oproep in de *Financial Times* om naar een 30%-reductiedoelstelling op te schuiven. Zwaargewichten van de Europese industrie deden een gelijkaardige oproep. In een brief, eveneens in de *Financial Times*, vroegen ook CEO's en bestuursleden van onder meer Asda, Barilla, Deutsche Telecom en Vodafone om de geformuleerde doelstelling te verhogen. Europa moet volgens hen de uitdaging aangaan en samen met de industrie de omslag naar een koolstofarme economie bewerkstelligen. Eind september 2010 sprak Denemarken zich ook duidelijk uit voor een 30%-doelstelling. De minister voor Klimaat en Energie, Lykke Friis, legt in een persbericht uit waarom: “Het is in het belang van de EU zelf om de ambities te verhogen op vlak van het klimaat. Een groot deel van de motivatie heeft natuurlijk te maken met klimaatoverwegingen en ons vermogen om de gestelde langetermijndoelstellingen te halen. Maar dit is ook een kwestie van het veiligstellen van de toekomst van onze energievoorziening, alsmede om de EU in een gunstige positie te stellen in de wereldwijde race naar ‘Go Green’. De EU dreigt ingehaald te worden door de VS en China als we niet een grote inspanning leveren om over te schakelen op groene-energietechnologieën.”

Tijdens de klimaatop in Cancún, sprak ook de Spaanse minister voor Leefmilieu, Rosa Aguila, zich uit voor een EU-reductiedoelstelling van 30%. Ook het Hongaarse voorzitterschap zegt een reductie van 30% genegen te zijn.

Tijdens het Belgische voorzitterschap vorig jaar kon nog geen consensus worden bereikt. Een beslissing daarover werd verschoven naar het voorjaar 2011. Op de informele Milieuraad van 24 tot 26 maart 2011 moesten de lidstaten al hun standpunt bekendmaken. In juni wordt een definitieve beslissing verwacht.

Begin maart 2011 legde de Europese Commissie een stappenplan voor om in 2050 een koolstofvrije economie te realiseren. In haar ‘Roadmap 2050’ wil de Europese Commissie de CO₂-uitstoot tegen 2050 met 80 tot 95% verminderen. In dat stappenplan wil men de doelstelling voor een interne CO₂-reductie opschuiven naar 25% tegen 2020 (wat dus niet in tegenspraak is met een totale verplichting van 30%).

Het Europees Parlement voert al enkele maanden gestaag de druk op. Op 25 november keurde het Europees Parlement een voorstel van resolutie goed naar aanleiding van de klimaatop in Cancún. Het Europees Parlement:

“wijst eens te meer op de noodzaak tot vaststelling voor de Europese Unie van een broeikasgasreductiedoelstelling van 30% tegen 2020, ter wille van de toekomstige economische groei van de Europese Unie;

is ingenomen met de mededeling van de Commissie en haar analyses omtrent de inspanningen die moeten worden geleverd om een emissiereductie van 30% te bereiken; steunt de in de mededeling verwoorde gedachte dat het – onafhankelijk van het resultaat van de internationale onderhandelingen – in het belang van de EU is om te streven naar een

² *Health and Environment Alliance (HEAL) en Health Care Without Harm Europe*, september 2010.

emissiereductiedoelstelling van meer dan 20%, aangezien dit tegelijkertijd zal leiden tot meer groene banen, groei en veiligheid.”.

De Kamer van Volksvertegenwoordigers keurde recent ook in commissie een voorstel van resolutie goed waarin wordt gepleit voor de steun van ons land aan een Europese CO₂-reductie van 30% tegen 2020.

België en Vlaanderen hebben tot nu toe nog geen officieel standpunt ingenomen. De Waalse Regering pleit in haar regeerakkoord wel voor een Europese reductie-inspanning van 30% tegen 2020.

Hermes SANCTORUM

Gwenny DE VROE

Mercedes VAN VOLCEM

Filip WATTEEUW

VOORSTEL VAN RESOLUTIE

Het Vlaams Parlement,

- gezien het EU-klimaat- en energiepakket van 17 december 2008, dat een doelstelling van 20% minder uitstoot van broeikasgassen tegen 2020 ten opzichte van 1990 bevat;
- omdat de industrielanden grotere broeikasgasreducties moeten verwezenlijken tegen 2020 om de klimaatverandering binnen de perken te houden;
- omdat uit recente cijfers van het Europees Milieuagentschap blijkt dat Europa nu al 17% minder CO₂ uitstoot dan in 1990;
- omdat het optrekken van de Europese klimaatambities ook in het voordeel is van de EU zelf, omdat dat onder meer tot technologische vernieuwing, meer groene jobs en gezondheidsvoordelen leidt;
- gezien in de lente van 2011 de hogere reductiedoelstellingen opnieuw op de agenda van de Europese Milieuraad en de Europese Raad komen;
- gelet op het pleidooi van onder meer Frankrijk, Spanje, Groot-Brittannië, Duitsland en Denemarken om de Europese klimaatdoelstellingen aan te scherpen;
- omdat Vlaanderen nog geen officieel standpunt heeft ingenomen en meegedeeld omtrent de 30%-reductiedoelstelling;
- overwegende dat de recente cijfers aangeven dat de uitstoot van broeikasgassen in de verwerkingsindustrie wel degelijk gedaald is tussen 1990 en 2007; dat de toegevoegde waarde van die sector tijdens diezelfde periode is toegenomen, maar dat niet hetzelfde kan worden gezegd van andere sectoren; dat sommige sectoren bijgevolg hun achterstand eerst moeten inlopen;
- vraagt de Vlaamse Regering:
 - 1° zich duidelijk uit te spreken over een aanscherping van de klimaatambities van de EU en over de vastlegging van een unilaterale reductiedoelstelling in Europa voor 2020 om ten opzichte van 1990 de broeikasgassen met 30% te verminderen;
 - 2° zich via overleg met de andere gewesten en de Federale Regering ten volle in te zetten, opdat de steun voor een 30%-reductiedoelstelling zich ook zou vertalen in het Belgische standpunt tijdens de toekomstige EU-milieuraden en de Europese Raad;
 - 3° de hand te houden aan het concurrentievermogen van de Europese ondernemingen en de Europese arbeidsmarkt en, zo nodig, na een grondige analyse van de maatschappelijke gevolgen, een Europees fiscaal mechanisme, de zogenaamde ‘internalisering van koolstofkosten’, in te stellen ten aanzien van de derde landen die niet zouden bijdragen tot de reductie en de beperking van de uitstoot van broeikasgassen;
 - 4° er nationaal en internationaal op toe te zien dat binnen de grenzen van de Europese Unie veruit de grootste inspanningen worden geleverd om de uitstoot van broeikasgassen te verminderen.

Hermes SANCTORUM

Gwenny DE VROE

Mercedes VAN VOLCEM

Filip WATTEEUW